

טעם לדבריו דמעלין בקדש ואין מורידין ת"ר
ג"ר חנוכה מצוה להניחה על פתח ביתו
מבחוץ אם היה דר בעלייה מניחה בחלון

③ 125 ע"ש ד"ע

כמו שחננו עושים משנ שרף: הרוחה.
העונר צדוק ורוחה צלחד הסלרות
דולק ומלחמי צסס רבינו יתחק פן
יהודה שאמר משס רבינו יעקב דלח
החוקקה צרכה זו אלח למי שלח
הדליק צביחו עדיין¹ או ליושב צספי²:

④ י"ג ע"ש

אמר רב ששת אכסנאי חייב צנר חנוכה ואינו
יונח צנרו של צעל הצית דלח הוא
צכלל איש בן ואשתו.

⑥ 8/2 מ"ו ס"ח

אכסנאי (ב) שאין מדליקין עליו בביתו, צריך (ג) *לתת (ה) פרוטה לבעל-הבית
*להשתתף *עמו (ז) בשמן של נר חנוכה. (ח) יראם יש לו (ו) *פתח

⑨ י"ג ע"ש אכסנאי

המשתתף עם חברו צריך לפתוח שיתן לו
פרוטה וכמה זה פרוטה בזמן הזה ברבבות אפרים ח"ג
בארנו את זה וכעת ראיתי בקונטרס של הרב איידר
שליט"א בעמוד ל"ח שכתב שהוא לכה"פ ב' או ג'
סענט וכן הביא מהגאון הגרמ"פ שליט"א והאם סגי

שאף הן היו באותו הנס: אמר רב ששת
האכסנאי חייב צנר חנוכה א"ר זירא ימריש
כי הוינא בי רב משתתפנא בפריטי בהדי
אושפיזא בתר דנסיבי איתתא אמינא והשתא
ודאי לא צריכנא דקא מדליקי על-בנו ביתאי:

⑤ י"ג ע"ש

אמר רב ששת אכסנאי. מורח
אע"פ שאין לו צית דלח
תימח דין נר חנוכה כדין מנחה
דכל מי שאין לו צית פטור מן
המנחה: כי הואי בי רב. שהייתי

⑦ ע"ש ב"ר

בוה דידליק בלא ברכה: (ג) לתת פרוטה. היינו, שאין צריך
האכסנאי ליתן כל חצי הוצאות הנרות, רק בפרוטה סגי,
(1) דעל-ידייה מקנה לו חלק בשמן. ויש מאחרונים שכתבו,
(2) דצריך הבעל-הבית להוסיף מעט שמן בשבילו חוץ
השיעור שצריך ליתן לצורך חצי שעה בשביל עצמו. והוא
הדין אם בעל-הבית (3) מקנה לו חלק בשמן במתנה, שרי,
דהוי כמשתתף בפרוטה. ומכל מקום אם יש לאכסנאי נר,
(4) נכון יותר להדליק בעצמו: (ד) להשתתף עמו. היינו
(5) אפילו אם אוכל על שולחן בעל-הבית, לא אמרינן דכבני-
ביתו דמי ומדינא די צנר אחד לכולם, כיון דאורח הוא ואינו
סמוך על שולחנו בקביעות צריך להשתתף עמו. וצריך
האכסנאי-לשמוע הברכות מבעל-הבית ואחרונים: (ה) ואם

⑧ ע"ש ה"ב

במאורי: (8) פרי-מגדים ודך-החיים, ולא כאליה רבה שצריך ליתן בשבילו כשיעור חצי שעה. והפירי חדש כתב דאין צריך להוסיף כלל: (9) מגן-אברהם
בשם הרשב"א, ולכאורה הכוונה באחד מדרכי הקנין ולא באמידה כעלמא: (1) לצאת דעת מהר"י שכתב דכהיום שהמנהג בעלמא להיות מן המהדרין נר

⑩ ע"ש ב"ר

(כ) אבל מי שסועד אצל חברו באקראי ויש לו שם בית באותו העיר, צריך לילך לביתו להדליק שם נר-חנוכה, ואם אינו רוצה
לזוז ממקום שסועד יצוה לאשתו שתדליק עליו בביתו, ומכל מקום מצוה בו יותר מבשלוחו. ועיין בבאיור הלכה:

⑪ כ"ב ח"ב

נשאיתי על בן שיש לו בית מיוחדת, והלך הוא וכל בני ביתו
לסעוד אצל אביו כל שמונת ימי חנוכה, היכן ידליק.
והשבתי, שדבר ברור הוא שכיון שסועד וישן אצל אביו כל ח' ימי
חנוכה, אף שביום אוכל אכילת עראי בביתו, שאינו מדליק אלא
בבית שאוכל וישן שם בלילה, דכיון שאין שום אדם בבית, למי
ידליק, וכל שכן האידנא שההיכר לבני הבית, שכיון שישנים בני

⑫ י"ב ח"ב

בשבילו. ומכל מקום מצוה בו יותר מבשלוחו. אבל ההולך לבית אביו או חמיו וכיוצא
בו לדור שם כל ימי חנוכה, ידליק במקום שאוכל שם ימי חנוכה, אף שביום הולך
באקראי לביתו ואוכל שם אכילת ארעי, דכיון דקבע לו כל ימי חנוכה אצל אביו, שם-
הוא ביתו (שם בפ"ח):

⑬ ק"א ח"ב

השגת האליה רבה: * במקום שאוכל. עיין משנה ברורה מה שכתבנו
דמי שסועד אצל חברו באקראי ויש לו שם בית באותו העיר וכו'.
דדוקא באופן זה, אבל אם הולך הוא וכל אנשי-ביתו לבית אביו או חמיו
בקביעות על ח' ימי חנוכה, דבר ברור הוא שכיון שסועד וישן שם כל
ימי חנוכה, אף שביום אוכל אכילת עראי בביתו, שאינו מדליק אלא
בבית שאוכל וישן שם בלילה, דכיון שאין שום אדם בבית למי ידליק;
וכל-שכן האידנא שההיכר לבני הבית, וכיון שישנים בני הבית, שם
ידליקו [פ"ח, ע"ש]

⑭ ה"ז ח"ב

המתארח בבית אחרים י"ג, אפילו ליום י"ג אחר, זהו מקום הנלקתו